

PATUFET

- Nen, aquest any no has volgut donarme'l gust de guanyar el primer premi.
— No, mamà; aquest any he volgut que tinguéss aquet gust la mamà d'un altre nen.

Un concurs infantil de netedat

EL Comité Suprem de la Federació Femenina contra la Tuberculosis, entre'ls fins del qual hi entra'l de la protecció a l'infantesa, ha obert un segon concurs pera premiar als noys y noyes pobres de set a catorze anys que assisteixin a l'escola y acreditin una major escrupulositat en l'acurament de llurs persones y vestits.

El repartiment de premis, que seràn en metàllich, tindrà lloch dintre del prop-vinent mes de maig, rodejantse l'acte de la major solemnitat possible y donantli caràcter de verdadera festa infantil.

L'iniciativa de les dames que componen el Comité organisador no pot ser més lloable ni humanitaria, ja que, al procurar ab l'estímul d'un concurs que'ls nens vagin nèts y endressats, labora per llur higiene moral y física.

Aquella dita tan catalana que assegura que la netedat es mitja vida, podria ser el lema de dit concurs, si encara no's quedés curt el proverbi, perquè en realitat hauria de dir-se que la netedat, que l'acurament de la persona y de tot allò que porta assobre, es tota la vida.

La netedat exterior es sempre indicatiu de puresa d'esperit, y així com, per regla general, el qui va nèt repugna tota brutícia moral, el qui bruteja en la seva persona, en els seus vestits o en una y altra cosa, que es lo que sol succehir, es més propici a hostatjar pensaments y sentiments indecorosos, perquè no sentint afront per la brutícia propia y visible, menys ne sentirà per la que desde fóra seu el tempta ab arts subtils y revestides molts cops de sugestions agradoses.

Dintre d'un medi de brutícia, fins aquell que es nèt de mena's torna brut, y, pel contrari, el descuidat en la seva netedat sent vergonya y enconguiment de la seva deixadesa quan se troba entre gent decorosa y en decorosos llocs.

En l'ordre de l'higiene, els efectes de la netedat no són menys vidents, ja que s'ha pogut ben comprobar que la major part de les malalties, y pot dir-se que totes les infeccioses, majorment quan afecten caràcter epidèmic, reconeixen per causa la manca de netedat personal dels individus, de les robes o habitacions llurs.

Per semblants rahons, l'acostumar als noys y a les noyes, desde llurs primers anys, a ser pulcres y nèt, es una obra moral y social meritíssima, a la que tots devem concórrer, y en tant es així, que'l

— ¿Y què tal, Tòfol, el concert d'ahir?

— Ja veurà, senyoret: com que, a la cuenta, per estalviar temps, cantaven tots plegats, no s'entien de res...

(Dibuix y lletra de N. Snessa.)

Comité Suprem de la Federació Femenina contra la Tuberculosis, al fer una crida als noys pobres pera que acudeixin al concurs a disputar-se'ls premis, excita als fills de les famílies més arreglades a que contribueixin als gastos que aquet concurs ocasioni, mitjansant petits donatius en metàl·lic, oferint recompenses a la generositat llur y a llur confraternisació entre'ls noys de la propia edat als quals no ha somrigut la fortuna.

Així s'estatueix que'ls noys que contribueixin per primera vegada als donatius no menors de cinch pessetes, o instituint premis que portin el nom llur, seràn declarats noys protectors y obtindrán un diploma de cooperació infantil concedit per la Federació, y aquells noys posseïdors de diplomes que contribueixin novament ab donatius o premis obtindrán menció honorífica, y si cooperessin durant cinch anys seguits, se'ls concediria diploma d'honor y el dret d'usar el distintiu de la Federació fins a l'edat de quinze anys.

Tot lo qual faig avinent als meus lectors per si algún d'ells tingué a bé ser col·laborador a tan meritòria obra com la que representa l'esmentat concurs infantil de netedat.

ABECÉ

El Suplement d'En Patufet corresponent al present número publica'l sisè folletó de la graciosíssima y interessant novel·la "Aventures den Bolavà en el país dels xinos", ab totes les peripecies que va passar l'intrèpit Bolavà.

Un altre fet den Rampinya o'l cassador cassat

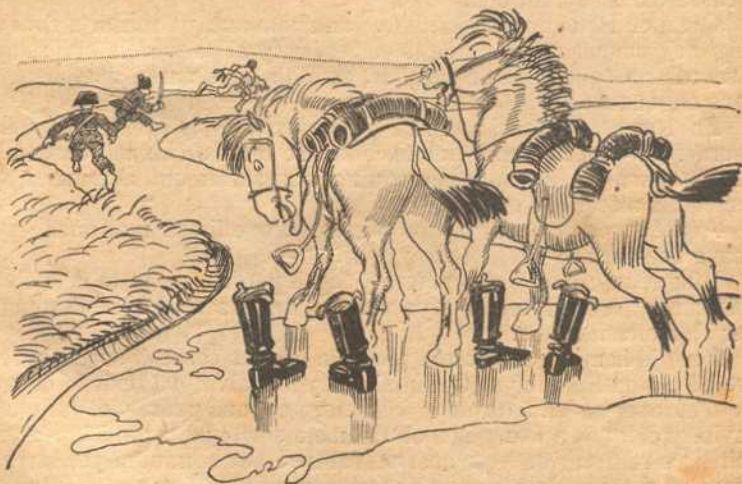
No sempre havien de sortirli bé a n'en Rampinya les seves malifetes. Malgrat el ser tan aixerit com era ell, un dia havia de venir que les pagués totes plegades.

Y aquet dia no va trigar. Tothom, en el poble, estava tip d'aquell xicot mal criat, que sempre s'estava pensant quina'n faria y de quina manera evitaria'l càstich a que s'havia fet mereixedor.

La que se li acudí fer una vegada va traspasar tots els límits de lo concebible. Figureuvos que va agafar una caldera d'aigua-cuit calent, que havia robat del fuster del poble, y ab la cola va regar un tros de carretera. Quan va passar el remat den Badó, que era un pastor molt rich, tres ovelles varen quedar enganxades de potes a terra, y com que'l reste del remat anà seguint carretera amunt, en Badó no se'n va adonar, y aleshores en Rampinya, que estava amagat darrera d'un arbre, va sortir y les va agafar pera anar a vendreles.

Però heusaquí que, quan en Badó arribà al poble, s'adonà de que li mancaven les tres ovelles, y se'n anà a donarne part a la guardia civil de cavall, a fi de que podessin córrer carretera avall, y aixís atrapar a n'en Rampinya, ja que a peu hauria estat impossible, per lo molt lluny que ja's trobava.

Els civils varen arrencar a córrer al galop pera atrapar-lo, però'ls cavalls tenien l'inconvenient de fer soroll que's sentia de lluny. En Rampinya no trigà a sentir el trot, y comprenent que'l perseguien, va ocórrerseli tot seguit una pensada.

Com que encara portava la galleda o caldera d'aigua-cuit a les mans, va pensar que, de la mateixa manera que havia deturat les ovelles, deturaria'ls cavalls, y aixís ho va fer.

Escampà per terra un bon gruix del líquit enganxós, guardantne encara mitja galleda per un cas de que tingués de tornarne a fer us.

Tal com s'ho havia proposat va succehir. Els cavalls dels civils, al passar pel lloch ahont hi havia l'aigua-cuit escampat, varen quedar clavats de tal manera, que per més esforços que varen fer no varen poder desenganxar les potes.

Entretant en Rampinya's divertia de valent fent ganyotes als guardies civils y cridantlos: «¡Hela, hela!», a tall de mofa.

Aquets, enfadats de debò, varen decidir saltar dels cavalls a terra, però al trepitjar l'aigua-cuit, els succehí lo mateix que havia passat als cavalls.

Solament que, així com els cavalls no porten sabates, els civils ne porten, y veyent que les burles den Rampinya continuaven, varen resoldre descalsarse y perseguir al pillastre, deixant les botes clava-des en l'aigua-cuit.

Quan en Rampinya va veure que anaven a descalsarse, va com-pendre tot seguit lo que's proposaven, y sense esperar més, abandonà les ovelles robades y arrencà a córrer a tota pressa.

Com que era molt cama-llarch, desseguida prengué una gran ven-tatja, ab més motiu, quan els civils corrien ab més dificultat que ell, a causa d'anar en mitjons.

Quan en Rampinya's va veure tan endavant, va tornar a tirar un raig d'aigua-cuit al través de la carretera, y al passar els civils tornà a succehir lo que ja es de suposar, es a dir, que varen quedar ab els peus enganxats.

En Rampinya tornà a ferlos ganyotes, peròls civils no's varen apurar. Tal com havien fet ab les botes ho feren ab els mitjons, repre-nent la cursa a peu nuu y perseguint incansablement al murriet que tant volia mofarse d'ells.

Aquet seguia corrent a tota pressa, lo que li era molt fàcil, puig anava ben calsat y no li faltava dalit.

Vingué un revolt de carretera y logrà perdres de vista dels civils. Justament allí la carretera feya varies giragonses y pogué desaparèi-xer ab molta facilitat.

Però ja hem dit que no era possible que les coses li sortissin sem-pre bé a n'en Rampinya. Quan ja's creya a salvo, va tenir la desgra-cia d'ensopegar en mitg de la carretera en una pedra sortint que hi havia, y caigué en Rampinya ab tan mala sort, que la galleda d'aigua-cuit li va relliscar de les mans, vessantse'l seu contingut per terra, y anant ell a caure de panxa al meteix damunt de la cola.

Y aquí varen venir els treballs. Com que l'aigua-cuit, com ja s'ha vist, era de la millor calitat, es a dir, d'aquell que enganxa instantaniament, en Rampinya no pogué desenganxarse de cap manera, no quedantli més remey que tenir d'esperar allí la vinguda dels civils, els quals, després de molts esforços, el varen poder desenganxar, emportantsel pres cap al poble, en la presó, del qual purga encara, l'atrevit Rampinya, la serie de malifetes que havia comès.

J. M. F.

Un matemàtich amohinat

Al darrera d'uns problemes que no'm sortien.

Aquí al darrera
hi ha un guirigall:
hi ha dos problemes
y molt treball.

Y dich que hi ha gran trasbals,
puig fa tres quarts a la vora,
per no dir aprop d'una hora,
y encara s'hi troben *mals*.

Donchs després de mitja horeta
d'estar sempre calculant,
com una cabra rumiant,
s'hi troba alguna falteta.

Donchs, *bueno*: després d'això,
el problema'm surt tan bé
que pot servir... t'ho diré,
pera llensarlo a un recó.

Aquí al darrera
hi ha un guirigall:
hi ha dos problemes
y molt treball.

SANTIAGO GARCÍA ESTRAGÜES

L'hospitalitat

En el temps que una gran part
d'Espanya estava baix la domina-
ció dels moros, un espanyol se
desafià ab un jove moro.

Tenint la desgracia de matarlo,
l'espanyol se refugià en la prime-
ra casa que trobà oberta.

La casa perteneixia a un moro;
l'espanyol li implorà sa protecció.

El moro li oferí la meitat de
son sopar, tot dihent:

— Menja y no tinguís por; no
pensis en res més sinó que ets
mon hoste. —

Feu anar a descansar a l'espan-
yol en una cambra, prenent ell la
clau del pany.

Al cap d'una estona, el moro
s'enterà de que era l'espanyol qui
havia mort son fill. Se dirigí a la
cambra d'aquet y li digué:

— ¡Desgraciat! jaquell a qui tu
li has tret la vida era mon fill!
Surt, aprofitat d'aquesta nit per
escaparte; avuy, els devers d'hos-
pitalitat retenen ma venjansa;
demà la justícia y l'amor paternal
repdràn llurs drets. —

Traduit del francès per

N. SNESSA

LES MIL Y UNA CABRIC

Fa anar el trapeçí ab gran distinció

Enfila enlaire les noyes

Y fins fa de recader

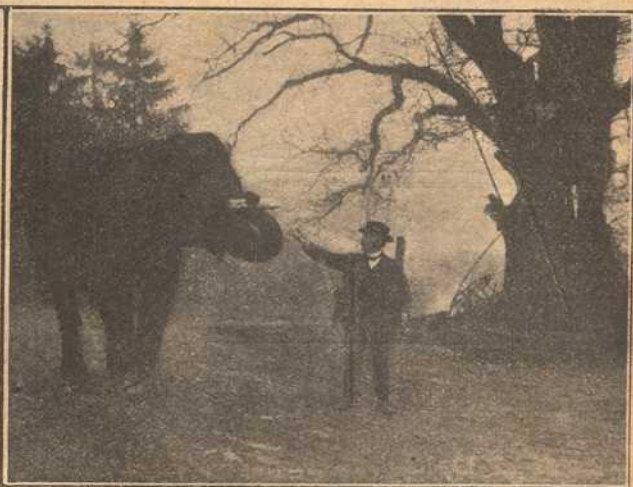

Emblanquina una fatxa

RIOLES D'UN ELEFANT

les noyes

Porta un paquet d'un senyor

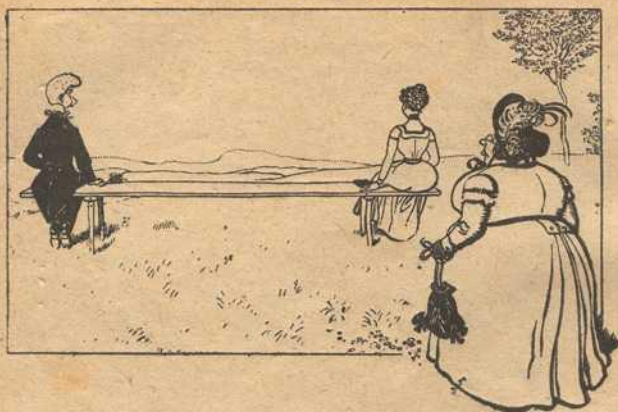

a una fatxada

En fi, lo que quiera ustea

L'HISTORIETA A L'ESTRANGER

1. — Una sogra de mal gènit no deixava may tranquils a dos promesos.

Un bon noy recompensat

Al meu germanet Virgini

EN Quimet era un noy d'uns set anys, fill de treballadors. Tenia'ls cabells rossos y bonichs com un raig de sol; els ulls blaus, dolços, tan dolços, que corprenien de sols mirarlos; un rostre hermós y fi, talment com si fos d'una casa bona; el seu posat denotava que era bon minyó, y per lo carinyós, se feya estimar de tothom.

Ab la bossa a coll y el somriure als llabis, anava cada dia a estudi, content y depressa, sense aturarse may pel camí. Cada dia, tot ananthi, passava per davant d'una casa molt bonica, en que vivia una senyora sola molt rica, segons se deya pel poble.

Sempre que aquesta senyora'l veyia passar, tan aixerit, tan content y sobre tot tan bo, alsava'ls ulls al cel en actitud de súplica y murmurava:

— ¡Qui pogués tenir un fill com aquet! —

Passaren dies y més dies, y en Quimet sempre tan bon minyó, tan aixerit y tan content, anant a estudi y passant per davant de la casa d'aquella senyora, que ja l'esperava pera vèurel, y repetintse sempre la meteixa escena. En Quimet la saludava; la senyora tornava'l saludo v, quan s'anava allunyant vers l'escola, exclamava:

— ¡Qui pogués tenir un fill tan bo com aquet! —

Mes un dia, aquella bona senyora no'l vegé passar, a l'endemà tampoch y a l'altre tampoch, y això va durar uns quants dies; quan la senyora, al sortir a passeig, passant per davant de l'iglesia, se li ocorregué anar a fer una visita a la Mare de Deu. Durant una bona estona romangué agenollada, sense haver notat que en l'iglesia hi havia algú més que, com ella, estigués resant.

Al aixecarse pera marxar sentí com si algú plorés, y aleshores se'n adonà de que a les grades de l'altar de la Verge Santíssima hi havia un nen agenollat, ab les mans plegades, resant y plorant; la bona senyora, moguda pel seu bon cor, s'hi atansà, y ¡podeu contar quina seria la seva sorpresa al trobar en ell al noy que feya tants dies no havia vist, aquell bon noy dels cabells rossos y d'ulls blaus que cor-prenien de sols mirarlos!...

Veyent que continuava resant, no volgué destorbarlo, y s'assegué esperant que acabés.

Resà encara una bona estona y, per últim, se sentí que deya ab veu alta, creyent que ningú l'escoltava:

— Vos oferesch desde aquet dia mireume ab ulls plens d'amor:
ànima, vida y cor; no'm deixeu, ¡oh Mare mia! —

S'aixecà consolat y ab el somriure als llabis, com quan anava a estudi. Aleshores la senyora'l cridà, quedant el noy agradablement sorprès al veure aquella senyora que tant li simpatisava y a qui estimava sense haverli dit quasi may res.

Sortiren al carrer y la senyora li preguntà:

— ¿Còm te dius, nen?

— Quimet, pera servir-la — respongué.

2. — Sempre's posava entremitg pera separarlos, a fi de que no podessin enrahonar,

3. — Mes la dòna era tan grossa,
que al anà a seure en el banch

— Escolta, ¿per què ploraves quan he arribat y després t'has posat tan content?

— Es que sóch molt desgraciat, y he vingut a pregar a la Mare de Deu; y ara me'n anava content pensant que m'havia escoltat.

— Còntem tot lo que't passa, bon minyó. —

En Quimet li digué que feya quatre dies havien enterrat al seu pare, y que la seva mare era al llit moribonda, y per això havia anat a pregar a la Verge que no'l desamparés.

— Y la Verge, que es tan bona, t'ha escoltat. Mira, si vols — li digué la senyora, — desde avuy t'estaràs a casa y seràs el meu fill. —

En Quimet no sabia còm donarli les gracies, y l'acompanyà a veure la seva mare, a qui cuidava una vehina.

¡Ja podeu contar quina seria l'alegria de la mare quan va saber tot lo passat!

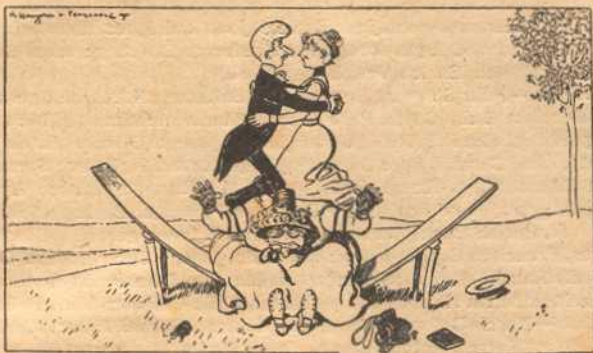
¡Poch abans de morir, veyent que deixava al seu fill en bones mans, dirigintse a l'humanitaria senyora, que venia a ésser l'Angel de la Guarda d'en Quimet, digué:

— Moro contenta. ¡Gracies a Deu, el meu fill no quedarà desamparat! —

La bona senyora, mitg plorant, mitg rihent, també exclamava:

— ¡Gracies a Deu, en Quimet serà'l meu fill! La Verge ho ha volgut així, perque es tan bo. —

ENRICH GÁBANA Y VENTURA

4. — els trobà tots dos enlaire,
y així la van aixafar.

Als meus fills Juli y Montserrat

¡Dormiu, fillets del meu cor!
Acliqueu ben fort els parpres;
vostres somnis ignoscents
de la vida jcom s'aparten!

Quan us veig dormint cofoys,
el meu pit de goig esclata.

Vaig per fervos un petó,
y no puch, ¡us aimo massa!
¡Dormiu! Dormiu dolsament,
que no vull pas despertarvos.
La Vida us obrirà's ulls,
mancada de cor y d'ànima.

EMILI GRAELLS CASTELLS

DICCIONARI SALVAT

Ha donat terme a la seva publicació'l notable *Diccionari enciclopèdic* de la casa *Salvat*, que ha tingut en el PATUFET un àvit col·leccionador, ja que en l'obra mestra'l nostre petit hi ha de trobar resposta a totes les curiositats, tafaneries y afanys d'aprendre que sent ara y sentirà al anar creixent.

La casa *Salvat* mereix una calurosa felicitació que EN PATUFET com tot un home li envia.

Totes les solucions.— Joseph Canaletas, Joseph Pena, Gustau Ferrer, Miquel Trayter, Joseph Gorina, Salvador Garcia, Joanet Renom, germans Vila, Miquel Caballero, germans Marxenach, germans Badia.

Tres solucions.—Germans Pont, Joan Espinal, Joan Rodríguez, Antonieta Colomer, Agustí Mitjans, Joan Pujol, Agna Rodríguez, Frederich Bosch, germans Bonet, germans Puig, Ricart Folch, Enrich Verdú.

Dues solucions.—Pilar Soteras, Josephina de Ballester, N. Morata, germans Mestre, Agustí Darnisa, Emili Costa, Pere Biosca, Maria Meseguer, Enrich Cardona, Mercè Gurgui, Magdalena Gabriel, Antoni Jurnet, Joseph Oliveras, Lluís Gonzalo, Llorens Cantó, Lluís Carulla, Pere Castells, Joseph Reventós, Esteve Sarraca, Leandre Bertràn, Ernest Villa, Antoni Rifé, Joseph M.ª Ribas, Francisco Ayats, Blay Piqué, Emili Llauger, Joan Frigola, Pere Cumellas, Francisco Barbosa, Joseph Fabra, Catalina Borrás, Enrich Bach, Ampar Montserrat, I. Jover, germans Bassas, Joseph Jover y altres, Francisco Espriu, Joseph Mandado, Joseph Soler, Joseph Oliva, Joan Xirguell, Emili Ramon, Joseph Sistané, Amadeu Pie, Joan Pinos, Santiago Jaime, Nadala Sans, Montserrat Haudre, Joseph Menal, Sofia Colomer, Lluís Bober.

Una solució.—Narcís Colomer, Francisco Maleras, Geroni Vinter, Manel Ramon, Jaume Vila, Alfret Ferrer, Antoni Closas, Jesús Masip, Montserrat Llaverias, Lluís Trullà, Mercè Montserrat, C. Arrau, T. Galilea, M. Estapé, Regina Villalba, J. Figuerola, Joan Villalba, Manel Peris, Ricart Paradell, Ferran Ferrer, Joseph Perelló, Antonia Tort, Joseph Rodríguez, germans Estradé, Salvador Roca, Joaquim Garet, germans Colomer, germans Montaña, Eugeni Suñé, Joseph Gascón, T. Argemí, Joan Bosch, Rosa Sabe, Antón Grimalt, Joan Vinter, Andreu Pagès, Joseph Matà, Salvador Roca, J. Palau, Blay Morales, Joan Duràn, Conrat Pascual, Pelay Rocas, Joan Samsí y Germe, Joseph Marles, Lluís Omedes.

ENDEVINA, ENDEVINETA

XARADETA BREU

La 1.ª-2.ª-3.ª-4.ª 1.ª 2.ª 4.ª-4.ª 3.^a
ningú li compra tabach.

MACARI

INTRÍNGULIS

(Fuga de consonants)

a . . a . á — Istme de l'Amèrica.
e . . e . e — Nom d'home.
i . . i . i — Idem.
o . . o . o — Auxili.
u . . u . ú — Montanya d'Àfrica.

MIQUEL CABALLERO

SEMBLANSA

¿En què se sembla'l nas a un ratllador?

RAMÓN BORRÁS Y PRIM

TARGETA

JOANA VERELI

Formar ab aquestes lletres, degudament combinades, el títol d'un drama català.

ANTONI EZQUERRA

GEROGLÍFICH

K

PASTOR BLANCHART

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NÚMERO ANTERIOR

A la xarada: *Matadepera*. — A la conversa: *Tosca*. — A la targeta: *La Barca*, *Apeles Mestres*. — Al gerooglífich: *Distret*.

Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

¡ACONTEIXEMENT!

Acaba de sortir, molt ben enquader-
nat, el volum XIII de la **Biblioteca-
Patufet**:

“En Bolavá detective”

Divertida noveleta d'aventures y fets
extraordinaris, escrita per en

Joseph M.ª Folch y Torres

y magníficament il·lustrada per en

J. Junceda

qui ha dibuixat una coberta en la que
s'hi veuen les fesomies enèrgiques del
més còmic y aixurit de tots els detec-
tives haguts y per haver.

L'obra enquadrada's ven
en totes les llibreries al preu de

¡Aprofiteu la ganga, no fos cas que s'acabessin!

¡Una pesseta!

Avís als lectors

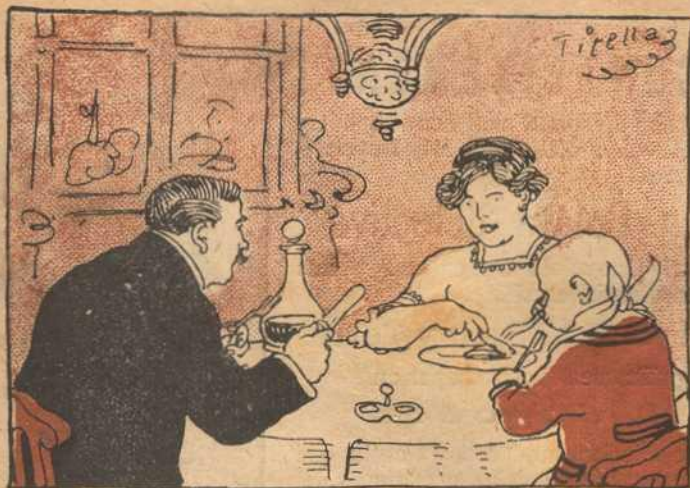
Ja tenim llestes les cobertes pera enquadrar la divertida nove-
leta d'aventures

“En Bolavá detective”

publicada ab gran èxit en el cada dia més interessant

Suplement de “EN PATUFET”

Els lectors del Suplement que hagin guardat els folletons poden
portarlos a enquadrar a la nostra Administració, ahont solament per
20 cèntims se'ls hi enquadrarà'l llibre ab les
magnífiques cobertes que ha dibuixat
en **Junceda** ab la seva gracia característica.

A casa :

- Hem de comensar a pensar el poble ahort hem c'anar a estiuejar.
- ¿Te sembla que anem a Canet de Mar?
- Queda acordado.

A la classe d'Historia Sagrada :

- ¿Me podría usted decir el nombre del pueblo elegido?
- Sí, señor: Canet de Mar.